

Laulujen sepittäjiä: Tauno Raitaharju Oulu
Eino Grönberg Oulu-Raahe-Kajaani

OULUN VIISUT

VIISUJEN TUNNUS

Sanat: Tauno Raitaharju

KYLLÄ VIISU POIKA TUNNETAAN,
SIELLÄ MISSÄ LAULUT KAIKUU NE VAAN.
KAIKKI LAULUT TÄMÄ SAKKI YHDES USKALTA
ILLAN TULLEN LASKETTA.
KUULES VEIKKO NYT ON LAUANTAI,
PENA, EIKKA, YRKKÄÄNTÄ ON KAI,
VIELKIN MEILLE LAULUT RIITTÄÄ,
KUN ILTA LOPPU ON _____ SIIS,
ILON HETKI ALKAKOON. NYT, NYT MATKAAN,
YHDESSÄ NÄIN ETIÄPÄIN TOVERIT HEI.
TULKOON VASTAAN VAIKKAPA HIIS TUOSTAPA VIIS,
MATKAAN KAIKKI SIIS.
KAUNIS TYTTÖ SITTEN KATSOTAAN.
ENSI VALSSIN HÄLTÄ VARMAAN JO SAA,
JOLLA RYHTI REIPAS ON
JA JOLLA RINNASSAAN REHTI SYDÄN RAKSUTTA.
PELKUREITA MATKAAN, PELKUREITA MATKAAN,
KEMPÄ HUOLISKAAN KEMPÄ HUOLISKAAN.
ULJAS JOUKKO KULKEE NÄIN VAAN.
ON ILTA LAUANTAI, ON ILTA LAUANTAI. NÄIN VAAN, NÄIN VAAN
VIISUPOJAT TUNNETAAN.

Oulun Viisusihteerit.

PORVARIEN SURUT JA MURUT

On porvareilla maailmassa paljon suruja.
Harvoin heille tippuu noita ilon muruja.
Kuihtuu vatsa katkee kaula silmät piiloon jää,
ilman karvan kiekuraa on pää.

Kurjuutensa alhosta he päästä tahtoisi,
syödä joskus namuja ja ostaa rinkuli.
Mutta kun nuo proletaarit kahmii kaiken pois,
mitä porvarille jäädä vois.

Kauhistaapi porvarien vaatetilanne.
Ei oo paitaa herralle ei housuu rouvalle.
Kävelyllä oltaessa kova totuus on,
poies ovat peitteet vartalon.

Kyyneleitä aamuin illoin vierii poskille.
Turha vaiva tassutella kassakaapille.
Sieltä löytyy kotihiiren kikanoita vaan.
Osinkoina niitä jaetaan.

Tähän vielä lisäksi on kommunisteja,
jotka tahtoo silmät päästä poies penkoa.
Ne kun pirulaiset eivät pysy linnassa,
latkimassa liemi ruokia.

Sentään pieni lännentähti vielä pilkottaa.
Sehän tässä kärsivätä joskus lohduttaa.
Mutta yö jo yllättää ja saapuu pimeys,
se on sitten viime täräys.

Oulun viisut.

KAIKKIEN AIKOJEN KOKOUS.

Sanat: Tauno Raitaharju.

Sosialidemareilla oli kokous
ja kokouksen aiheena taas oli juoni uus.
Kun he huomasivat, että linjat kohta alkaa pettää,
uusi metku keksittävä äkkiä on.

Martta siellä kahvinkeitto puuhissa liehui.
Penna Tervo viinikaapin kimpussa riehui.
Sorkkarautaa kyseli jolla kaapin avaisi,
tunnelma siis oli hyvin intiimi.
Riemuhun ratkesi jo seurue muukin
Tyyne tanssi Väinön kanssa jitterpuukin.
Jahvettikin jorisi tuhman jutun pakisi.
Sekös vasta kokousta nauratti.

Kyllä siinä riemus taas oli kerraksi.
Pennakin tuo Leskistä jo sanoi herraksi.
Siitä saivat idean ja metkun mojovan.
Ministeri Leskisestä tehtävä jo on.
Väinö oli valtavasti mielissänsä,
pökkasi ja punasteli hämillänsä.
Penna maljan kohotti, onneakin toivotti.
Tyyne sanoi.”Sitä tässä tarvitaan”.
Sosialiministeri Väinöstä tehtiin.
Mahtavat otsikot pantiin lehtiin.
Sosdemherrat hymyili kyllä kohta varmasti,
sosiaalimäärärahat pienentyy.

Mutta erilailla siihen kansa suhtautui.
Kekkonenkin sappitautiin jo sairastui.
Ja mitä isot edellä,sitä pienet perässä.

Nyt koko kansaa sapettaa jo hissukseen.
Määrärahat hukkuvat nyt toisiin suihin,
Salaputki-juttuihin ja monenlaisiin muihin.
Vuokrat verot kohoaa työttömyys jo tunnetaan.
Karvahasti kautta koko Suomen maan.
Mutta koska sosdemherrat moraalia paikkaa.
Moni ministerituoli omistajaa vaihtaa.
Syytä siis on toivottaa menestystä jatkuvaa.
Sinulle oi ministeri Leskinen.

Oulun viisut.
HÖLMÖLÄN TANKKI.

Hölmölässä herrat ne autorämän osti,
hölmäläiset vahtasivat ihmeissään.
Ylpeenä herrat ne rintojansa nosti,
oman arvon tunto loisti silmissään.
Herrat ne autoa pruuuvaili,
muttereita moottorissa kruuvaili.

Huomasivat herrat, että telaketju puuttuu,
sehän sitä koppavasti komistaa.
Se kun siihän saadan se tankiksi muuttuu,
höökivaunu meidän pitää omistaa.
Seipäitä kalikoiksi taitettiin,
telaketju autohon laitettiin.

Tankki kun liikkui se rämisi ja ryski,
renkaat sen pihisi ja puhisi.
Moottori kähisi se rähisi ja yski,
venttiilit sihisi ja suhisi.
Suharin kun kerran tööttäsi,
hulluina hölmöt ne höökkäsi.

Vasten kiviseinää ajoi rakkineensa kuski,
esimerkki hölmäjä houkutti.
Hulluina kallonsa seinähän ne puski,
nyrkkinsä verille ne loukutti.
Tankki romuksi rysähti,
hölmölän hyökkäys pysähti.

Yhäkin ne herrat vielä hölmölässä siellä,
uneksisivat uutta sotatankkia.
Hurjina hihkuvat sotaishalla miellä,
uusi tankki meidän pitää hankkia.
Sillä kun seinähän tärsäyttää,
niin tottapa halkeepi hölmöjen pää.

Laulu oli omistettu hallitusherroille, jotka jatkuvasti halusivat lisätä puolustusmäärärahoja. Aseiden hankintaa varten.

Oulun viisut.

REIKÄRAUTA, MATOSATSI JA MANSIKIN UTAREET.

Sanat: Tauno Raitaharju

Terveiset nyt Atlantin rantamilta,
oikein ihteltä Aatenauverilta.
Siellä kovaa kaikiällä atomeilla,
kovasti paukutellaan.
Reikärauta jynssätty pitää olla,
pommit paukut-halkeepi joilla polla.
Ei nyt auta Nuijasodan aikaiset vehkehet laisinkaan.
 Oi siansekki, oi nauer aareni,
 symmanrii ja jatkona on Kuukin Eemeli.
Vastustusta ei löydy nyt meillä missään.
Ei ees kestä lyhtyiset pylvähätkään.
Väinön matka oli kova Turusta,
niin kuin Euralla kävikin, että pylväs se kestänyt ei.

Sallan mailla harmaa on pikku tupa,
myöskin siellä olla on mökin lupa.
Vaikka Suopo sitä tahdokkaan ei nyt,
laisinkaan tunnustaa.
Suopon miehet kaivaa jo lantakasaa
onko täällä nähtynä vakoilijaa.
 (Puhetta: ”Kato pirulaista. Onko onkimato vakoilija”.
 (Toinen: ”No onpa tietenkin”).)
 Voi miten hirviää, kuin tästä selviää.
 Onkimadot kaikki pitää viedä raastupaan.
Vaarassa nyt täällä on maamme turva,
pitää tehdä vissihin ittemurha.
Sallassa on kamalasti vakoojia syntynyt-
mistä apu ois. Vie ees nyt suurimmat pois.

Pittää kiittää nyt myös hallitusta.
Mirrin päivät meille jo kohta koittaa.
Nyt vain tarttee pyyhkiellä leukpartee, huulia nuolaista.
Pois on puute, hätäkin on turhamaista,
hallituksn mannaa nyt mutustella,
kelpaa kaiken kansan.
Ja lomsahan reippaasti sylkäistä.
 Poies puuttehet ja kaikki silmäin veet.
 Parrat jo kaikki riemusta nyt kilvan tärisee.
Hallitusta eipä nyt hauku kukaan,
verot vaikka nouseekin sitä mukaa.
Mansikin utareita jo vitosella alemmaksi laskettiin,
ne sidottu on indeksiin.

Oulun viisusihteerit
STT:N MARSSI.

Sanat: Tauno Raitaharju
Sävel: Altain vuoret

On kallis aika totuuden, sen tuntee STT.
Ain ohi valheverkkojen, vain kulkee STT.
Se puolueeton tahtoo aina olla,
niinkuin kokoomuskin puolueeton on.
Se ei leikittele millään tarinoilla,
se vain kertoo mikä varmaa on.

On ankka uutislintunen, sen tuntee STT.
Vaikk' kuinka huonolentoinen, on käyttökelpoinen.
Se se siipikarjan paikan kyllä täyttää,
se ei laske koskaan nahkamunia.
Kaikki Koskiluoman toivehet se täyttää,
eikä sensuuria tarvita.

Työn antajaa jos suositaan, sen taitaa STT.
Työmiestä taas jos tuomitaan, senkin taitaa STT.
Se kun puolueeton tahtoo aina olla,
niinkuin kokoomuskin puolueeton on.
Se vain toimii kapitaalın suosiolla,
sille politiikka vieras on.

Ei tyydy kansa valheisiin, kuin herrat STT:n.
Se kuulla tahtoo totuuden, eikä ääntä ankkojen.
Se ei Koskiluoman sensuuria kaipaa.
Riittää kokoomuksen valhevirratt saa.
Emme elä enää Vihtoreitten aikaa,
eikä palaa meille Lapuan maa.

Oulun viisut.

PIKKU AASI.

Sanat: Tauno Raitaharju
Säv.: Koska meillä on joulu
ja Kulkuset, kulkuset.

Koska meillä on nyt aasi,
aasi armas lapsien.
Siitä tämä sakki laulun laati,
laulun pienen ja kaunihin.
Siispä kuulkaa mejän laulu.
Laulu aasin matkasta,
kuinka siitä tuli loppu.
Kun aasi alkoi kakata.

Sateinen on sää, mutt` huoleton on pää.
Ei aasimmeakaan tää nyt enää talliin jää.
Niin sitten kävikin, ett` aisain välihin,
mä aasin pienen pistinkin
ja lauloin riemuiten.
;,:Kulkuset kulkuset ne kilvan kalkattaa.
Pilven mustat hattarat ne päähän ropsahtaa.
Hiljakseen hiljakseen sitten mentihin,
kun satametriä päästihin,
niin aasi väsyikin.
Ei ryijyn alla ollutkaan mitään mukavaa,
siellä oli elämämme vallan tukalaa.
Sitten me sitten me reestä hypättiin
ja se pikku aasimme jäi raukka yksikseen;,:.

Oulun viisut.

OJAN REUNALLA.

Sanat: Tauno Raitaharju

Kun lakko myös alkoi Oulussa,
oli kokous Kansantalossa.
Siell` oli paljon porukkaa,
nuorta ja vanhaa joukkoa.

Asioista sitten puhuttiin,
taistella joukolla päätettiin.
Koska on leipä kapea,
lisää täytyy hakea.

Sitten saatiin tiedoksi,
Valtteri tullut on vieraaksi.
Istuupi hattu silmillä,
ulkona ojan vierellä.

Sitten kun Valtteri huomattiin
ja maailman tietoja kyseltiin.
Valtteri aivan kalpeni,
puhkesi paikalla ripuli.

Siinäpä Valtteri mykkänä,
viatonna, pienenä, tyhmänä.
Nenää sormella kaivelee,
apilan kukkia katselee.

Hiipii nyt Valtteri hiljaa pois,
aivan kuin housuissa ollut ois,
jotakin outoa tallella,

josta saa puhdasta saippualla.

Sitten Valtteri kirjoitti:
Sydämeni raskaasti pompotti,
kun olin illalla paikalla,
Lyötyllä ojan reunalla.

Oulun viisut.

PIENI RELUMAREI.

Sanat: Tauno Raitaharju

1.
Maailmassa nykyaikaan yhtä toista sattuu,
häänpylly härän pyllyn päällä aina karttuu....
Romu relluma relluma rellumarei,
romu relluma relluma rei.
Matti arttu parkakin jo ompi kotimaalla,
omat koirat purivat kuin kinttuun Korealla,
rengin kohtalo sellainen on,
jos on isännälle vaan uskon.
Sian kaisekki sentään vielä saarellansa hääää.
Sanoo, että vielä sitä miekin jotain määrään.
Romu relluma, relluma rei,
tämä poikapa kellisty ei.
Mennyt vaikka onkin sekä Aatu sekä Arttu,
vielä onpi paikallansa siankaisekin lanttu.
Lanttu rääsyinen relluma relluma rei.
Lanttu rääsyinen relluma rei.

Suomessa nyt eletähän linnarauha aikaa,
kiltisti nyt olla pitää se nyt pitää muistaa,
että suuta ei soitella saa.
Meitä herrat vain komentaa.
Verot pitää - selvähän se - ilman muuta maksaa,
että raha pullistaisi komitean vatsaa.
Romu relluma, relluma rei.
Napa muutenpa kiiltele ei.
Linna rauha tuskin jääpi komitean tuoliin,
vaan se saapuu kohta myöskin ihmisille suoliin.
Herran palkkoja komitea nostella voi,
linnarauha kun suolissa soi.

Sosdemit on kokousten pitomestareita,
Oulussa se nähtiin tässä kerran sunnuntaina.
Kirjateollisuutta piti kun
myöskin siirrellä vain sumuhun.
Oskarinkin osakkeita tuli lännen mailta,
lisä voimaa annettiin äänilaitteilla,
että vinkuna, vonkuna hei.
Kovääniset päälle jo hei.
Sitten siitä syntyikin kuin itse aasi talli.

Sosdemit kai tuumi, että pannaan lännen malliin.
Romu vinkuna, vonkuna,vinkuna hei,
romu vinkuna vonkuna hei.

2.

Olihan myös keväällä TUL:n vaalit,
joissa saatiin tulokseksi melko hyvä saalis.
Kruunuhaassa kun suunniteltiin,
mummot keulahan pistettiin.
Juntta sanoi:Tässä onkin oikein tosi seura.
Mummoilla on kompassi ja ukoil partaleuka.
Romu relluma, relluma rei.
Tämä suunnistus voittohon vei.
Kassakaappi tullilla jo kohtapuolin nolla.
Suunnistaa jos vuokot yhä tullin kukkarola.
Tosi suunnistus relluma, relluma rei.
Sovi tullille, tullille ei.

Linnarauha sopimukset, hintainkorotukset,
sumutus ja huiputukset,veronkorotukset,
meidän seurassa aina ne on.
Ellei käydä jo nyt taistohon.
Työläinen ja talonpoika, pieni virkamiesi.
Herrat tukkii kohta sinun toimeentulotiesi.
Romu relluma, relluma rei,
mutta periksihän anneta ei.
Linnarauha aisat ompi paras panna poikki.
Työntää syrjään riistäjät ja sortojoukko kaikki.
Romu relluma, relluma rei.
Kaikki sortajat relluma vei.

Oulun viisut
PIENI ANKANPOIKANEN.

Sanat: Tauno Raitaharju

Pieni ankanpoikanen ...kvääk, uiskenteli veessä.
Pieni ankanpoikanen... kvääk, Atlantin meressä.
Se haukkasi suuhunsa uutisen
ja kiikutti sen myös tänne Suomehen.
Pieni ankanpoikanen ... kvääk
se vetypommi vainen.
Kvääk..kvääääk....kväääääk.

Pieni sammakkokuuur, kurnutteli veessä.
Pieni sammakkokuuur, YK:n lipun eessä.
Se haukkaisi mielellään Aasian,
siitä sais kultapalan makian.
Pöhlö sammakko.... kuuur,
kurnutteli suotta.

Kur kur kur kkuuuuuuuuur.

Pieni vesikirppu myös.....uik, hyppelehti veessä.
Pieni vesikirppu myös.....uik.
Kokoomuksen reessä.
Kansanpuolue pienoinen,
siinä taantumukselle apu aika sievoinen.
Pieni vesikirppu uuuuiiiiii,
niin sameassa veessä.
uik uik uik uik uuuuiiiiiiik.

Pieni käärrme veikeä....shshshs, uiskenteli veessä.
Pieni käärrme veikeä.....shshshshs,
kansa on nyt eessä.
Se nahkansa kauniiksi kiilloitti
ja myrkkyhampaat visusuti se piilotti.
Pieni käärrme veikeä....shshshshs,
ui kokoomuksen veessä.
Shshshhshshshshshshshshshs

Kyllä tietää kansa, että sameassa veessä.
Kalastavat herrat, sekä ihan silmäin eessä.
Pajunköyttä paksua syöttävät
ja salaavihkaa sota-asuun vyöttävät.
Jo herää taisteluun
kansa katajainen.
LUOKKATAISTELUUN.

Oulun viisut.

H:H:H. (Eli herrojen hirmuinen hätä)

Sanat: Tauno Raitaharju

On vaalit taaskin eessä ja sameassaveessä.
Taas verkkojansa levittelee mamma kokoomus.
Sen siitäkin jo huomaa kun aamulehden huomaa,
sä vaikka Ruotsalaista tiitinkiä vilkaiset.
Tukholmassa - huolissansa,
huokaa takens Nyyhetteri öin ja päivin.
Kruunaa klaavaa tällä haavaa,
heittää Pohjoimaiden neuvosto jaliitto Atlantin.

Voi minne joutuu Suomi jos presidenttin tuolin,
saa istuaksen joku muu kuin suuren rahan mies...
Niin ylpeäksi ken ties käy tässä Suomen työmies,
ettei sille kelpaa muu kuin oma mies.
Länsi auta - dollareita,
täss ei enää riitä markat eikä kruunut.
Työläisiltä riivatuilta,
täytyisi vielä edes kerran koittaa saada luulot pois.

Noin huokaa tuskissansa taas suuren rahan kansa.
Se ehdokkaita vaihtelee ja ostaa sekä myy.
SKDL:ää pelkää, kas tälläkertaa .
Selkään voi tulla, että roikaa.
Kun työkansä yhdistyy.
Harjoitusta sumutusta siksi yrittävät vielä viime kerran.
Mutta turhaan ei käy harhaan,
enää työtä tekevät - on Kilpi meidän ehdokas.

UUSI OHJELMA

Laulut kun laulettu on vanhaksi loppuun,
laulajat joutuvat hommaan ja hoppuun.
On saatava ohjelman muutos
ja uudesta aina on puutos.
Aina uusi ohjelma tuopi uutta puhtia.
Kyllä uusi ohjelma,saapi kansaa puoleensa.
Niin saa, niin saa,saapi kansaa puoleensa.

Elämän sirkuksen ohjelma kun muuttuu,
toisil` on riemu ja toiset ne suuttuu
ja haikeena harmittelee,
mutt`toiset ne naureskelee.
Niin saa, niin saa, saapi kansaa puoleensa.
Niin saa, niin saa, saapi kansaa puoleensa.

Narrit ja pellet ne kääntävät paitaa,
mustasta kirjavan tehdä ne taitaa.
Ja tuulen suuntia haistaa,
ne parhainta tahtois haistaa.
Niin saa, niin saa, saapi kansaa puoleensa.
Niin saa, niin saa, saapi kansaa puoleensa.

PIENI KULTA.

On mulla pieni kulta
niin ihmeen ihana,
sen silmät säihkyt tulta
ja sydän savuaa.
Ja voi sen pientä suuta,
kun sitä suutelee
se vaikka onkin luuta,
kuitenkin pehmoinen.
Ja jos sen tietää haluat,
mikä on mun kultani -
en salaa sitä sinulta
se on piippuni.

OI ARMAS LÄHDE AUTUAS

Sanat: Tauno Raitaharju
Säv: Vanhan merirosvon
kapakassa

Jutun ylen liikuttavan kerromme teille,
kyynel poskellemme vierähtää.
Tällä kertaa kukaan ei saa nauraa nyt meille,
eikä edes salaa hymyillä.
Meillä kaikilla tosi ikenissä
ja me oomme niin liikuttuneet voi, voi, voi.
Ootte kai te kuulleet jo kuinka Kemissä
roskajoukko riehui kapinoin

Oikeus ja kohtuus oisi vetää jo hirteen,
tutkimatta kaikki syytetyt.
Yhtykööt siis ylistykseen ja kiitos virteen,
oikeus armo käypi nyt.
Heille hallitus amnestian antaa,
oi sen armon autuutta oi, voi, voi.
Sövelemme kauneimman nyt kiitoksen kantaa,
harppuna tää maniskamme soi.

Kaikki vanhat kikat tämä hallitus kikkaa,
ajat Mannerheimin muistavat.
Mainiosti matkivat he myös Ukko Pekkaa,
näin ne läksyt hyvin luistavat.
Kun on käytetty pamppu paukku rautaa,
sitten amnestiainkin jo antaa voi, voi
Nauraa nyt ei passaisi vaan muukaan ei auta,
sirkuksen tää ilve mieleen toi.

Aivankohan tosissaan uskovat jotta,
ilveily tää kansaa miellyttää.
Farssissakin pitäis olla siteeks totta,
muutenhan se perin ällöttää.
Jos me uskomme silmän kääntö temppuun.
Vanhat veräjätkin nauravat hah, hah, hah..
Kohta saavat pelleilijät potkaisun pempuut,
kauemmin ei kansaa naurata.

VOI, VOI TÄTÄ OULUA.

Sanat: Tauno Raitaharju

Voi tätä Oulun elämää ja hommaa, kuinka se tahtoo olla kummaa.
Kun toiset ne veisaa ja toiset ne hummaa, niin on Oulun tahti.
Kakarot ne huutaa Tuiran puolla, sielläpä taitaa tappelu tulla.
”Annapas mejän Oskarin olla”, kuuluu vaimojen ääni.
Tappelu tästä jo taitaapi tulla

annappas mejän Oskarin olla.
Vaimojen ääni jo kuuluu niin,
Tuiran puolelta kaupunkiin.

Oulu se harvoin rauhassa nukkuu, ainahan täällä joku valveilla kukkuu.
Ilta hämärissä portista kuuluu.”Miltä se oikein maistuu”.
Makkarakauppias silmiä hieroo.”Vieläkö joku siellä nakkia tahtoo,
jos vähän sinappia päälle pannee, sitten se paremmin maistuu”.
Oulu se harvoin rauhassa nukkuu,
sinappi ja makkara yölläkin maistuu,
juu, juu, juu maistuu tuu, tuu.
Portin hämärissä kuuluu luu, luu.

Kuritusta kaipaa lasten sakki, teijän Mikko ja mejän Matti.
Kaatui makkaramyijän koppi ja sille ne kilvan nauraa.
Iltaisin heittää lamppuja rikki, ”Kato kun sattui keskelle tikki”.
Taasen on lampuista yksi jo rikki ja sähkömiehille hommaa.
Vitsoja niille täytyy jo antaa,
kun makkarakoppia ei saa kaataa.
Mikko ja Matti on kekkulia,
ilkeitä äidin vekkulia.

Kirkon kulmassa tungosta riittää, siinä ei ehdi nokkaa niistä.
Tulikohan tulikohan nyt sieltä tulee jälleen automopiili.
Eukot ne juosta hyssyttellee, vaarit ne sylkee ja töllistelee..
Suhari on herra ja ylpenä kulkee, koska on automopiili.
Eukot ne huutaa ”Siunaus tulkoon,
henkeni vieläkin pelastettu olkoon.
Sus, sus, sus, sus siunatkoon.
Vielä mun kulkuni jatkukoon.”

Iltaisin nuoret kinttuja heittää, letkajenkkaa tansseissa käyttää.
Hikisenä häärien siltä ne näyttää, niinkuin Valion juustot.
Onko nyt ennää millään laitaa, kun nokka on punainen ja märkänä paita.
Välilläpä sentään todeta taitaa, kestänyt vielä on luustot.
Voi tätä Oulua haitari vonkuu
joku tuolla penkille ontuu ja ontuu,
Nurkassa tyttäret aivastelee,
”Voi tätä onnen taivasta”.

SUURI JA PIENI VÄINÖ

Sanat: Tauno Raitaharju

Ma oon mies, on nimein Väinö, Väinö suuri Pyssypom.
Oon sata vuotta ja vähän alle, mut vielä tyhmä ja viaton.
Mä kerran haaveilin Uralille, ett` uusi Eurooppa syntyisi.
Mä heitin hyvästit vain johtajille, kun haave suuri tuo raukesi.

Minä silloin sanoin kumppanille, risto veljelle kuiskasin:
”Sä paranna nyt se suolihaava, mä kivun jonkun muun keksisin”.

Mielelläni nyt mä paha oisin - ja aion olla piankin.
Jos vain jostakin pyssyn saisin, sillä itään ampuisin.

Onhan mulla kyllä monta sällii, jotka valmiit on hommihin.
Ne lyödä luvanneet on silmäin väliin, ellei tuuli käy housuihin.
Niistä yksi on eräs Kalle, jolle hommat vois luovuttaa.
Hän kuitenkin on vain pikku Nalle - hälle hädässä kai pissa saa.

Nyt häjy tästä taitaa tulla, ei Kalle ookkaan Fyreri.
Hän on Tällainen vain pikku poika, jolla ammatti on parturi..
Siksi lopuksi tään äänen päästän, tyydy tuskaasi Väinö pien.
Näin mä murheelta mielen säästän, kun haave suuri tuo raukesi.

SUKELTAJAIN MARSSI.

Kuljemme alla veen, alla paineen aaltojen.
Lohduton, synkkä on pohja alla jalkojen.
Mutta pelkoa ei vaikka kulkumme veis,
aina vaan, pohjahan valtamerten.
Meren aava raikas nukkuu,
laivat lepää redillään.
Näköpiirin taakse hukkuu
ranta sinervään.

Aalto lyö, meillä työ alla myrskyn mahtavan.
Köysyä hellitä, että pääsen pohjahan.
Että joukkomme tää ei nyt jälkehen jää,
missä työ, iskutyö meitä vaatii.
Meren aava.....jne.

MUULI ON YHÄ AASI

Sanat: Tauno Raitaharju
Säv.: Äitini mua tuuditti..

Radiota kerran kuunneltiin, henkeä me haukottiin.
Aukustin ääntä ootettiin, tulla kun piti lakko.
Jännitys oli huipussa, lapsoset yö paidassa.
hiiri vain kakki nurkassa, siihen jo oli pakko.
Jaa, jaa, jaa, jaa, jaa, jaa avata taitaa taa-taa:
Muulipa siellä aisoissa, ollapa taaskin taitaa.

Kauppoja siellä hierottiin, välipalat aina heitettiin.
Juntasoppa kystä keitettiin, juttu se luisti tälleen:
Sinä olet mulle kallehin, niinpäs minä olenkin.
Sinä Kalle olet parahin, yhdessä ollaan jälleen.
Oi, oi ah-hah haa, tekkee jo pahhaahhaa.
Ootas kun minä pyöräytän, levyni mä nyt jo soimaan.

Sittempä sitä kuultihin, ääntä jo muulinkin.
Siihen ne heräs lapsetkin, aukes kun namupussi.
Muuli se sanoi äänellä, vienolla kierolla:
Namu, namu, namu, nam, nam-nam-. Ottakaas nyt namupussi
Namu, namu, namu, nam-nam-nam, namu, namu, namu nam-nam-nam
Tässä on mulla kaikille lahjana namupussi.

Ääntänsä muuli vahvisti, ajuria vähän katsahti.
Pääkin se keinu hauskaasti, tultiin kuin hotellista.
Muuli se sano: ”Aito on temppu tää verraton.
Pääsette äidin maitohon, kuni joskus pikkulasna.
Aitohon maitohon, maitohon aitohon,
pääsette ihan varmasti kuni kerran pikku lasna.

Rosentti se sitten ylväästi lentohon pyllähti,
siitäpä kävi selväksi: Muuli on yhä aasi.
Rosentti se ihan hirvitti Kassu kun sitä hoilotti,
Tuli vielä uusi indeksi-tultu on voittajiksi.
Has, has, has, hassuttaa, ken ei nyt nassuttaa.
Viitsisi sitä soppaa-paa-paa, jota Kassu tässä antaa.

Siihen se sitten loppuikin, rooli jo tuli viimeinen.
Kuultuna oli jälleenkin muulita pölpötystä.
Kalle-Kustaa-Korkin tyyllillä Aukusti tahtoo näytellä.
Ootellen aina välillä, kuuluisko läpätystä.
Kustaa-taa-taa, kustaa-taa-taa, suunta on mustaa-taa-taa.
Kalle-Kusti, Kalle-Aukusti, näytelmän Tämän laati.

AUKUSTIN RUMPA

Sanat: Tauno Raitaharju

Ompi Aukusti kellokas herrojen,
kosijoita on sinulla tuhannen.
Paljon paikkoja jaat, kyllin itsekin saat.
Mutta sinä et tiedä vielääkään suuntaa.
Siksi näin, mielessäin, päätin kansalle julistaa.
Aaa-AAA-
Läskit soosit multa saa, kun kommunistit kukistaa.
Huolta tunne ei laisinkaan, ken tätä poikaa kannattaa.

Kas kun entinen hallitus tuomittiin,
siksi paikkoja ajoissa vaihdettiin.
Minä valtuudet sain, äijät rahakkaat hain,
mutta jako ei mennyt alkuunkaan tasan.
Siksi näin, mielessäin, päätin kansalle julistaa.
Aaa-AAA-
Tätä paikkaa et luovuta, se lahja on mulla kapitaalilta.
Lopuista voitte pelata, vaikka mustalla maijalla.

Nyt on Augusti hoitanut asiat niin.
Ensin palkkoja pikkusen laskettiin,
hinnat kattoon nostettiin, sinne ylös tasattiin.
Pitäis saada nyt uus linnarauha.
Aina vaan iloissaan jatkaa Aukusti lauluaan.
Aaa-AAA-
Nyt täytys vähän rukata,
noita herrojen huonoja palkkoja.
Kun ne on pikkuisen kuopassa
ja indeksi on niin korkea.

Kyllä sinut me Aukusti muistetaan
vanha piiskuri porteilta Arabian.
Silloin pamputettiin, työläisiä ammuttiin,
sitä suuntaa he aikovat jatkaa.
Mut se ei käy, se ei käy, se ei käy, näin kansa nyt julistaa
Aaa-AAA-
Poies pallilta pohatat
omat kansalle johtajat.
Rauhaa tahdomme rakentaa
kansanvaltaamme lujittaa.

LAKKOKATSAUS N:O I

Sanat: Tauno Raitaharju

Työväenluokka maassamme on käynyt lakkotaistoon,
joukkovoiman mahti viepi taistelumme voittoon.
Emme peräänny vaatimuksistamme,
koska taisteluun lähteneet oomme.

Pensasrikkurit ne luulee lakon murtavansa,
lakkolaisten voimat luulee loppuun pumppaavansa.
Mutta vieläpä sekin putki jäätyy,
varmaan ennenkuin taistelu päättyy.

Viilatehtaan ukkeli se lakon koitti murtaa.
Sanoi: ”Lakkorajat kulkee pikisaaren rantaa,
meidän rauhassa pitäis olla antaa,
mehän teemme vain välihousoja lankaa”.

Kukas tahtois olla pois lakkorintamasta,
jäihän Oulun porvaritkin poies valtuustosta,
eivät tuonehet ees tulitikkua,
joka valtuuston pöyvällä istuu.
Kovasti on radiossa varoitettu meitä,
lakkolaisten kulkea ei saisi edes teitä.
Pitäs panna ne tynnörin sissään,

viiä mustalla maijalla mettään.

Eihän lakkolaiset sukkasillaan kulje,
eikä ykskään vuorineuvos kulkuamme sulje.
Mehän viedään tää taistelu loppuun,
eikä pistetä päitämme huppuun.

NORSUISTA JA MURSUISTA

Sanat: Tauno Raitaharju

Me on aina laulettu siihen malliin, että maailma on mullin mallin.
Siihen saakka ja siihen asti, kun työkansa muutoksen aikaan saa.
Hilipali pilipali hilipali pilipali
eikä se enne korjaannu
hilipali pilipali
ennen kun remmit on muutettu.

Atlantin takana on johtaja uusi, heppuli, kekkuli - mieleltä suuri.
Kulkue suuri ja norsuja kuusi, muitakin eläviä tarpeeksi.
Hilipali pilipali.. jne
tammakin vettää jolokutti,
hilipali pilipali
atoomi pommia kolokutti

Hurja on luonnolta Siankaisekki, nyrkkihin sylkee kaikki jo pelkee
Vielä mä päätän ja kaikille näätän, kuka se on Kiinassa piällysmies.
Hilipali pilipali.. jne
Formosan Ali-Baba rynnistää.
Hilipali pilipali
muita kun luteita nitistää

Suomenkin mainetta vaalia pittää täälläkin Amerikan pottuja ittää.
Salaputkimiehille lompakko lissää virtaa viemäri hommista.
Hilipali pilipali.. jne
eihän ne osannunna aavistaa,
hilipaöi pilipali
siitäkin joku voisi marista

Aarre se mutusteli vaarin kaljaa, nosti kun kallion kuppeelle majjaa.
Tuumi, että eipä huoli omia käyttää, kun Aravakin auliisti avustaa.
Hilipali pilipali.. jne
pytinki se kohhoopi hiljalleen.
Hilipali pilipali
Farukkikin lentäisi kontalleen.

Olkohon viisumme tälleen loppu, tyyliin jo moiseen on muuttua hoppu.
Muuttuu se kyllä kun yhdessä ollaan, kun yhdessä ollaan ja taistellaan.

Hilipali, pilipali.. jne
Voitto on tahtomme yhteinen.
Hilipali pilipali
vahva on rintama yhteinen.

JOULU HAVAIJISSA.

Saapuu joulu Havaijiin,
luontoo puhkee kukkasiin.
Kirkas lintuin laulu täyttää koko maan.
Täällä ilma lämmin on,
kukkain tuoksu verraton,
mutta kuitenkin mä kaipaen pohjolaan

Siellä lunta tuiskuttaa,
aivan valkoinen on maa,
synnyinseudulle muistoissain taas käydä saan.
Täällä puutetta ei lain,
mutta polte rinnassain,
Vie mun aatoksein aina pohjolaan.

Joulun kellot mieltä rauhoittaa.
Joulun rauhaa meille julistaa.
Täällä lintuin laulu soi,
tuuli vienon tuoksun toi.
Lunta pohjolan kaipaen mä vaan.

POLIITTINEN LÄPIVALAISTUS N:O 2.

Sanat: Tauno Raitaharju

Nosket räähkyy innoissaan ja käsiänsä hakkaa-
Kokomustat aasillansa ratsastavat vaan.
Tietä kolmatta, tietä kolmatta
nyt käsi kädessä he taivaltaa.
Aukusti istuu murheissaan,
siellä jallitus juntassaan,
sekä miettii mikä nyt vaivaa
hänen yöuntansa.

Mutta lopulta hän tulee huomaamaan,
mistä johtuvat unettomat yöt.
Kommunismi kun jo alkaa paisumaan-
paljastettu on konnien työt.
:,:Ain Uraliin, ain Uraliin-
ei sinne pääse Kalle-Aukusti:,:.

Vaikka toivovat he hiljaa salassa,

Lapuan aikojen vielä koittavan-
toiveunet heiltä kerran hajoaa,
kommunismin he näkee voittavan.
:,:Ain parturi, aina parturi
on kerran vielä Kalle-Aukusti;,:.

Myöskin muiluttajain muodot synkkenee,
Heinäsaaret on liian kaukana.
Kokomustat eivät enää hymyile
maamme itäisillä rajoilla.
:,:Voi porvari,voi porvari-
on väsynyt jo kohta aasisi;,:.

Mutta väsyneitä emme ole me,
jotka puollamme oikeuttamme.
Me taistellen saamme kansalle
hyvinvoinnin ja vapauden.
:,:Voi porvari,voi porvari,
on väsynyt jo kohta aasisi;,:.
Eläköön Klubin kisällit!
SDNL - hei, hei, hei!

Seuraavan on koonnut Eino Grönberg SKDL:n 20 vuotis juhlaan.

Kyllä viisupoika tunnetaan, siellä missä laulut kaikuu ne vaan,
kaikki laulut tämä sakki uskaltaa, illan tullen laskettaa.
Kuules Veikko nyt on sunnuntai Pena, eikka Yrkkä ääntä on kai,
vielkin meille laulut riittää kun juhla loppu on..siis ilohetki alkakoon.
Nyt nyt matkaan yhdessä näin etiäpäin toverit hei,
tulkoon vastaan vaikkapa hiis tuostapa viis, matkaan kaikki siis.
Kaunis tyttö sitten katsotaan ensi valssin hältä varmaan jo saa,
jolla ryhti reipas on ja jolla rinnassaan rehti sydän raksuttaa.
Pelkureita matkaan... pelkureita matkaan.
Kempä huoliskaan... kempä huoliskaan.
Uljas joukko kulkee näin vaan.
On juhla sunnuntain... on juhla sunnuntain.
Näin vaan, näin vaan... viisupojat tunnetaan.

Puhetta:

Vietäessämme tänään kansandemokraattisen työväen liikkeen 20 vuotis juhlia ja muistellesamme
menneitä aloittaa ryhmämme vuodesta 1948 jolloin suurten lakkojen aikaan lakkolaisten kokoukset
pidettiin nyt jo puretussa Kansantalossa eli riemuliiterissä, kuten Valtteri kirjoitti. Lakkolaisten
viihdyttäminen olikin meidän alkuperäinen tehtävämme ja niiltä ajoilta on myös ensimmäinen
varsinainen kisällilaulumme, se kertoo eräästä asiaan kuulumattomasta vieraasta, joka saapui
lakkolaisten kokousta seuraamaan... Kalevan Valtterista...

Laulua:

Kun lakko myös alkoi Oulussa, oli kokous Kansantalossa.
Siel oli paljon porukkaa, nuorta ja vanhaa joukkoa.
Sitten saatihin tiedoksi, Valtteri tullut on vieraaksi.
Istuupi hattu silmillä, ulkona ojan vierellä.

Sitten kun Valtteri huomattiin ja maailman tietoja kyseltiin.

Valtteri aivan kalpeni, puhkesi paikalla ripuli.

Siinäpä Valtteri mykkänä, viatonna pienenä tyhmänä.

Nennää sormella kaivelee ja apilan kukkia katselee.

Hiipi nyt Valtteri hiljaa pois, aivan kuin housuissa ollut ois,
jotakin outoa tallella, josta saa puhdasta saippualla.

Puhetta:

Jaa-a. Ne olivat kovia aikoja nuo -40-50 luvun vaihdevuodet. Oli sopimuksia, oli lakkoja, oli rauhoja jos mistä sortista. Poliittinen taistelu toi taivaalle mitä kirkkaimpia ja värikkäimpiä hahmoja, jota lupasivat 9 hyvää ja 10 kaunista. Eräänkin kerran silloinen herra pääministeri (entinen parturi) muuten lupasi että tänä yönä lisätään palkkoihin sellaiset prosentit, että varmasti tuntuu ja tunnelma oli tuona yönä seuraavanlainen...

Laulua:

Radiota kerran kuunneltiin, henkeä me haukottiin.

Aukustin ääntä ootettiin tulla kun piti lakko.

Jännitys oli huipussa lapsoset yö paidassa,

hiiri vain kakki nurkassa siihen kun oli pakko.

Jaa, jaa, jaa, jaa, jaa, jaa arvata taitaa, taa, taa.

Muulipa siellä aisoissa ollapa taaskin taitaa.

Kauppoja siellä hierottiin välipalat aina heitettiin.

Junta soppa kystä keitettiin, juttu se luisti tälleen.

Sinä olet mulle kallehin, niinpä minä olenkin.

Sinä Kalle olet parahin yhdessä ollaan jälleen.

Oi-oi-ah hah haa.... tekkee jo pahhahhaa.

Ootas kun minä pyöräytän levyni mä nyt jo soimaan.

Sittempä sitä kuultihin ääntä jo muulinkin

siihen ne heräs lapsetkin aukes kun namupussi.

Muuli se sano äänellä vienolla kierolla.

Namu, namu, namu nam, nam, nam ottakaa nyt aamupussi.

Nami, namu, namu, namu, namu, namu, namu, namu Nam, nam, nam.

Tässä on mulla kaikille lahjana namupussi.

Puhetta:

Myöhemmin samana yönä.

Laulua:

Rosentti se sitten ylväästi lentoon pyllähti,

siitäpä kävi selväksi, muuli on yhä aasi.

Rosentti se ihan hirvitti, kassu kun sitä toivotti. Tuli vielä uusi indeksi, tultu on voittajiksi.

Has, has, has, hassuhhaa, ken ei nyt nassuttaa,

viitsisi sitä soppaa-paa-paa, jota kassu tässä antaa.

Puhetta:

Vaikka maamme porvareilla oli joukossamme paljon uskollisia apulaisia, olivat he epätoivoisia sillä työläisten rintama vahvistui jatkuvasti. Porukkamme otti myös osaa heidän suruihinsa sepittämällä heille omistetun laulun. Porvarien surut ja murut.

Laulua:

On porvareilla maailmassa paljon suruja

harvoin heille tippuu noitailonmuruja.

Kuihtuu vatsa katkee kaula, silmät piiloon jää,

ilman karvan kiehkuraa on pää.

Kurjuutensa alhosta he päästä tahtoisi,
syödä joskus namuja ja ostaa rinkuli.
Mutta kun nuo proletaarit kahmii kaiken pois,
mitä porvareille jäädä vois.

Kyyneleitä aamuin illoin vierii poskille.
Turha vaiva tassutella kassakaapille.
Sieltä löytyy kotihiiren kikanoita vaan,
osinkona niitä jaetaan.

Puhetta:

Voi surkeus.. mutta asiasta toiseen.Ohjelmistomme ei aina suinkaan ollut poliittista. Tältä ajalta on peräisin laulu jolle ristittiin nimi Voi tätä Oulua.

Laulua:

Voi tätä Oulun elämää ja hommaa, kuinka se taitaa olla kummaa,
toiset ne veisaa toiset ne hummaa, niin on Oulun tahti.
Kakarat ne huutaa Tuiran puolla, sielläpä taitaa tappelu tulla .
”Annapas mejän Oskarin olla”, kuuluu vaimojen ääni.
Tappelu tästä jo taitaa tulla, annapas mejän Oskarin olla,
Vaimojen ääni jo kuuluu niin.Tuiran puolelta kaupunkiin.
Oulu se harvoin rauhassa nukkuu, ainahan täällä joku valveilla kukkuu.
Iltahämärissä portista kuuluu: miltä se oikein maistuu?
Makkarakauppias silmiä hieroo, vieläkö siellä joku nakkia tahtoo?
Jos vähän sinappia päälle panos sitten se paremmin maistuu,
juu, juu, juu maistuu, tuu, tuu, portin hämäristä kuuluu, luu, luu.

Kirkon kulmassa tungosta riittää siinä ei ehdi nokkaa niistä,
tulikohan, tulikohan nyt sieltä tulee jälleen automopiili.
Eukot ne huutaa ”Siunaus tulkoon, henkeni vieläkin pelastettu olkoon”.
Sus, sus, sus, sus, siunatkoon, vielä mun kulkuni jatkukoon.

Puhetta:

Hölmöläisten touhuksi voi sanoa senaikuisten sotakiihkoilijoiden touhua. Tuoreessa muistissa olivat vielä ne ajat jolloin Suomen leijona löi päänsä Karjalam mäntyyn niinkuin Honkajoki sanoi.
Laulumme Hölmölän tankki oli omistettu heille..

Laulua:

Tankki se liikkui se rämisi ja ryski, renkaat ne pihisi ja puhisi.
Moottori kähisi se rähisi ja yski venttiilit sihisi ja suhisi.
Suhari kun kerran tööttäsi, hulluina hölmöt ne höökkäsi.

Kiviseinää vasten ajoi rakkineensa kuski, esimerkki hölmöjä houkutti.
Hulluina kallonsa seinähän ne puski, nyrkkinsä verille he loukutti.
Tankki se romuksi rysähti, hölmölän hyökkäys pysähti.

Yhäkin ne herrat vielä hölmölässä siellä uneksivat uutta sotatankkia.
Hurjina hihkuvat sotaishalla miellä, uusi tankki meidän tulee hankkia.
Silla kun seinähän täsrkayttää, niin tottapa halkeepi hölmöjen pää.

Puhetta:

Poliittisille keinottelijoille myös pari värsyä. Kuuluisa salaputki juttu, sekä Arava keinottelijat olivat hampaissamme.

Laulua:

Suomenkin mainetta vaalia pittää, täälläkin Amerikan pottuja ittää.
Salaputkimiehille lompakko lissää virtaa viemäri hommista.
Hilipali pilipali eihän ne osannunna aavistaa

hilipali pilipali siitäkin joku voisi marista.

Aarne se mutusteli vaarinkaljaa nosti kun kallion kuppeelle majjaa.

Tuumi että eipä huoli omia nyt käyttää Aravakin auliisti avustaa.

Hilipali pilipali pytinki se kohhoopi hiljalleen.

Hilipali pilipali Farukkikin lentäisi kontalleen.

Puhetta:

Reippaat ja railakkaat marssit olivat myös suosiossa. Yhden tällaisen omistimme STT:le.

Laulua:

On kallis aika totuuden sen tuntee STT.

Ain ohi valheverkkojen vain kulkee STT.

Se puolueeton tahtoo aina olla

niinkuin kokoomuskin puolueeton on.

Se ei leikittele millään tarinoilla,'

se vain kertoo mikä varmaa on

Työn antajaa jos suositaan, sen taitaa STT

työmiestä taas jos tuomitaan senkin taitaa STT

Se kun puolueeton tahtoo aina olla,

niinkuin kokoomuskin puolueeton on.

Se vain toimii kapitaalın suosiolla, sille politiikka vieras on.

Puhetta:

Eräs sodanjälkesen ajan hauskimpia operratoita oli ns. Maitolakko. Kokoomuksen kun olisi pitänyt päästä hallitukseen konstilla millä hyvänsä. Voi Mansikkia raukkaa.

Laulua:

Oli meillä lakkopäivät, ne jotka taakse jäivät,

niin taistelua ankaraa silti voittoisaa.

Kaikk kapitaali koitti, mutt kansa silti voitti,

niin voitetaan kun luodaan yhteisrintamaa.

Yritykset.. välitykset.. kaikki kehnot Auran variksenkin lennot,

kilpistyivät.. siihen jäivät niin myös kokoomuksen maitokauppa

tuki mansikin.

Voi Mansikkia raukkaa, kun utareista kauppaa.

On niillä kauan kilpaa tehnyt mamma kokoomus.

Ei mansikki sais antaa sen mitä allaan kantaa.

Sen pitäis pitää omansa mikä omaa on.

Maitolakkoon jo oli pakko,

jotta kokoomuskin hallituksen pääsis.

Indeksissä.. pisteitissä.. roikkuu utareetkin

mansikin kun maitalakko on.

Puhetta:

Kaikesta edellä kerrotusta on jo kosolti aikaa, mutta porvaristomme käytös ei ole muuttunut. Yhä vielä on meille luvassa ne 9 hyvää ja 10 kaunista. Asia on nyt kuitenkin niin, että me emme usko moisiin lupauksiin. Emme ole uskoneet ennen emmekä tule uskomaan vastaisuudessakaan. Siinä mielessä ovat laulumme Hallitus rumpa sanat vielä lopuksi paikallaan.

Laulua:

Kyllä pinnarit vanhat me muistetaan,

petä meitä ne ei enää valheillaan.

Yhden kerran jos saan, teille vielä luvata.

Minä taivaat ja mannut ja kaiken.

Se ei käy, se ei käy, näin kansa nyt julistaa.

Aaa-aaa--

Poies pallilta pohatat, omat kansalle johtajat.
Rauhaa tahdomme rakentaa.
Kansanvaltaamme lujittaa..
Jaa-jaa.aaaaa.